

möllemad omma töle, ütles perremees Martin vih-haga. Ja nui ta näggi, et Maria tappa ja Jürri talli said läinud, läts ta sohhe Hanso jure. Ja sinner tulles ütles ta: sul olli õigus, Hans, nui ja mulle räfisid, et minno Maria ja Jürri tahhetesti sallaja asia ajawad. Nul olleis lät sinnoga räskimist, agga se olleks parram, nui meie sedda seal enne välja hadalsime — ja näitis Iwani peale, kes toa metsas istus ja puustussilaid leitas.

Se ei osita jo mitte sõnnagi Ma feelt, ütles Hans, veel vähhemt wöib ta middagi väljaosjis-tada. Hans läts lappi jure, wöttis wina ja leiba välja; möllemad istusid lauda, soiwad, jöiwad ja aiasid hiljusest jutto, agga ommeti nenda, et Iwan föit wöis kuulda.

Kule Hans, hurrat on sahti. Jürri eimma on omma surmawodi peal Jürrike ülestunnistamud, et minna Maria issa ramato ja need 3000 rubla vasto wötnud, ja ma ollen praego omma förwadega kuulnud, nui Jürri sedda luggu farwapealt Mariale kõik ärraselletas. Selle jures piddasid ta ühheskooos nou, et Jürri homme piddi tulsema tüdrufud minno tähest enneole naesets palluna.

Noh, mis teie arwate tehha? küssis Hans.

Jubba ma ollen Jürrike tulutanud, et ta ennaist jo homme minno maiast peab välja läsima, ja et Maria selle narriga üht sõnna ennam ei pea räfima. Agga selle peale ähwardas teomees sohtuga. Mis sa arwad, Hans, mis tulleb tehha?

Hm! minno nöö on, et peab Jürri förwale murretsema.

Luddas sa sedda arwad? küssis Martin.

Se aesi on lerge, wostas öel Hans. Teie wanna maia tahtsite teie jo ammu mahhalisluda ja uut maia ehhitada. Pirste maia pöllema ja siis se on lerge Jürri ülle maia pöllemisse pärast sohtus tae-bada. Need wannad müddand palgid ei olle ühtegi wäärt; mis liivvit on, egga se ei pölle, waid jääb terve, ja tril tulleb pealegi läsims, et ei prugi maia mahhalisluda. Ni paljo aega annab tuliske wist, et mida-osa jõub väljatanda. Sedda mahite saab tullest tül.

Ei, Hans, ei ma selle nouga woi leppida.

Teht'e, luddas tähhate, naber Martin, agga ilma sellcta wöiue eh! jo tunnahomme omma maiast ja made pe. It ärraactud sada, kus teie omma endine teomees teile perremehhels wöib sada. Kui ma lohto ees wonduma pean, siis jäte teie üls waeue mees.

Kas sa ei tea üht teist nöö? küssis Martin. Minna pe n maiapölletojals jäma ja sedda teise sunis ajama? ei. — se ei lähhe mitte sorda.

Noh, ütles Hans, siis minua tahhan teile sedda head tehha, ja teie maia pöllema panna. Iggaüks tüssas teab, et Maria mulle on lubbatud. Regi ei tulle selle mötte peale et minna teie maia ollen pöllema futand. Teie wöite homme öhto ärrasöita. Et Maria Jüriga mitte follo ei saaks, pange tedda omma tappa lusso tahha ja andle wötti minno